

برنامه ریزی در جهت رفاه متناسب با وضع عامه مردم توأم با حفظ شاعر و ارزشهای کامل اسلامی و پرهیز از تنگ نظریها و افراط گرایی‌ها و نیز مبارزه با فرهنگ مصرفی که بزرگترین آفت یک جامعه انقلابی است و تشویق به تولیدات داخلی و برنامه ریزی در جهت توسعه صادرات و گسترش مبادی صدور کالا و خروج از تکیه به صادرات نفت و نیز آزادی صادرات و واردات و به طور کلی تجارت بر اساس قانون و با نظارت دولت در نوع و قیمت.

صحبته امام، ج ۲۱، ص ۱۵۹

دوشنبه
۱۹ بهمن
۱۳۸۸
شماره
۴۳۷
۹

صبح صادق
فجر ۳۱

از هیچ تا آبادانی

در ۳۱ سال تلاش خستگی ناپذیر

فراسیدن سی و یکمین سالگرد پیروزی انقلاب اسلامی بهانه ای شد تا نگاهی اجمالی و گذرا به ۳۱ سال تلاش بی وقفه و خستگی ناپذیر نظام جمهوری اسلامی ایران بیندازیم که چگونه از کشوری که تقریباً هیچ نداشت و هشت سال جنگ ویرانگر را هم پشت سر گذاشت، امروز کشوری با پیشرفت و آبادانی قابل توجه پیش روی مان نمایش داد، هرچند با قله‌های رفیع پیشرفت فاصله داریم.

در ادامه این گزارش بخشی از پیشرفتهای کشور را در بخشهای مختلف اقتصادی طی سالهای پس از پیروزی انقلاب اسلامی به

شرح زیر بیان می کنیم که امکان بیان بخش اندکی از این پیشرفتهای اقتصادی هم در این مجال کوتاه وجود ندارد.

ظرفیت تولید نفت خام کشور که در سال ۵۷ بیش از ۴ میلیون ۲۰۰ هزار بشکه در روز بود، با جنگ ویرانگری که به نظام تحمیل شد در سال ۶۰ به یک میلیون و ۴۴۰ هزار بشکه در روز کاهش

رفاهی که

مرهون انقلاب است

صمد حسن نیا سماکوش

بررسی رفاه اقتصادی مردم با شاخصهای مختلفی از جمله تورم، ضریب جینی یا همان شاخص توزیع درآمد، درآمد سرانه، شاخص توسعه انسانی و برخورداری از امکانات زندگی محاسبه می شود که در این مجال کوتاه برخی از این شاخصها را به اختصار طی سی سال پس از پیروزی انقلاب اسلامی مقایسه می کنیم تا نشان دهیم شاخص رفاه مردم طی این سالها در مقایسه با قبل از پیروزی انقلاب با رشد قابل توجهی همراه بوده است.

در بحث توزیع عادلانه درآمد نیز باید گفت، ضریب جینی که یکی از شاخصهای مهم و اصلی توزیع درآمد است، طی سالهای پس از پیروزی انقلاب بهبود خوبی داشته است. بر اساس مستندات منتشره ازسوی مرکز امار و بانک مرکزی، ضریب جینی که یکی از بهترین معیارها در شناخت فاصله فقیر و غنی و بررسی تعادل و یا وخامت در توزیع درآمدها است، از ۰/۴۳۶۸ در سال ۱۳۴۸ به ۰/۴۴۲۹ در سال ۱۳۴۹ افزایش یافته و روند نامناسب خود را آغاز کرد. این شاخص در

میلیون تن افزایش یافته است. پیش از انقلاب تنها ۵ شهر با جمعیتی حدود ۵۰۰ هزار نفر گزاردار بوده اند که در حال حاضر ۱۰/۵ میلیون انشعاب با ۱۴ میلیون خانوار تحت پوشش از این نعمت برخوردارند. به عبارت دیگر ۶۶۰ شهر و ۶ هزار و ۵۰۰ روستا در حال حاضر گزاردار هستند.

در بخش ارتباطات، تعداد تلفنهای ثابت نصب شده در سال ۵۷کمتر از ۱۱۷۰۰۰۰ خط بوده که این رقم در سال ۸۷ به ۲۹ میلیون شماره رسیده است. تعداد تلفن همراه که در سال۵۷ موضوعیت نداشته است، در سال ۷۷ کمتر از ۳۷۰ هزار خط بوده و در سال ۸۷ به ۴۱ میلیون خط رسیده است. تعداد روستاهای دارای ارتباط تلفنی در سال ۵۷ تنها ۳۱۲ روستا بوده که این در سال ۸۷ به ۵۲ هزار روستا رسیده است.

در بخش برق رسانی، ظرفیت اسمی تولید برق در ابتدای انقلاب اسلامی ۷۰۲۴ مگاوات بوده که این رقم در سال گذشته به ۵۰ هزار مگاوات رسیده است. تعداد مشترکان برق در سال۵۷، سه میلیون و ۳۹۹ هزار مشترک بوده که این رقم در سال ۸۷ به ۲۱

میلیون و ۵۱۳ هزار مشترک رسیده است. تعداد روستاهای دارای برق در سال۵۷، کمتر از ۴۵۰۰ روستا بوده که در سال ۸۷ تعداد روستاهای برق دار از ۵۱ هزار گذشته است. در حوزه آب رسانی و سد سازی نیز لازم به ذکر است، تعداد سد های مخزنی که پیش از انقلاب اسلامی ساخته شده ۱۳ سد بوده که با ساخت ۵۹ سد این تعداد به ۷۲ سد در سال ۷۷ می رسد. با ساخت ۶۸ سد دیگر

سال ۱۳۵۰ به ۰/۴۶۷۹، در سال ۱۳۵۲ به ۰/۴۷۷۵، و در سال۱۳۵۴ به ۰/۵۰۲۰ یعنی بی عدالتی قابل ملاحظه‌ای رسید. در طی همین ایام سهم ۴۰ درصد خانوارهای کم درآمد کشور از کل هزینه‌ها که وضعیت زندگی فقرا را نشانگر است، از ۱۳/۸۷ درصد به ۱۱/۱۰ درصد کاهش یافت و در مقابل سهم ۲۰ درصد خانوارهای با درآمد بالا (ثروتمندان) از کل هزینه‌ها از ۵۰/۲۸ درصد به ۵۶/۴۲ درصد افزایش یافت. نسبت ۱۰درصد ثروتمندترین به ۲۰ درصد فقیرترین خانوارها یعنی دهک دم نسبت به دهک اول نیز از ۱۹/۵ به ۳۳/۸ برابر رسید. با پیروزی انقلاب اسلامی و توجه ویژه نظام به این امر، ضریب جینی از سال ۱۳۵۷ رو به بهبود گذشت، به طوری که در سال ۱۳۵۹ به ۰/۳۹۸۴ و در سال

۱۳۶۴ و ۱۳۶۵ در اوج جنگ تحمیلی و فشارهای اقتصادی ناشی از تحریم اقتصادی دشمن علیه نظام اسلامی، به ترتیب به ۰/۳۹۱۰ و ۰/۳۹۴۴ رسید. با بررسی آمارهای موجود درخصوص ضریب جینی در طی ۴۰ سال گذشته کشور در می یابیم که در ۱۴ سال از عمر سی ساله نظام جمهوری اسلامی ایران، اقتصاد ایران ضریب جینی زیر ۰/۴ را تجربه کرده است که این امر از افتخارات نظام اسلامی ما است و نشان مهمی در بهبود توزیع درآمدها و کاهش فاصله فقر و غنا در آن سال‌ها است.

حجت‌الاسلام رئیسی در گفت وگو با صبح صادق

صبح و ظهر و شب راهپیمایی بود!

همین خاطر آقایان علما در مسجد دانشگاه تهران تحصن کردند و بنده نیز در این تحصن یک هفته‌ای شرکت داشتم. در آن روزها به شدت آرزوی زیارت چهره امام را داشتم تا اینکه ۱۲ بهمن شد. در آن روز محاسبه کردم کجا می‌توانم امام را خوب زیارت کنم، دیدم بهترین جا بهشت زهرا (س)است که امام سخنرانی می‌کنند، لذا از صبح زود به آنجا رفتم و آنجا برای اولین بار امام را می‌رفتم. بعد دوباره به مشهد بازگشتم و ۲۱ و ۲۲ بهمن که اوج قضایای انقلاب بود در مشهد بودم و در کنار سایر طلاب جوان لحظه به لحظه اخبار را از تهران پیگیری می‌کردیم. یک لحظه قضایا خاموشی نداشت و صبح و ظهر و شب علی‌الদوام راهپیمایی بود. تا اینکه در یکی از تجمعات نزدیک چهار راه شهدای مشهد خیر پیروزی انقلاب به ما رسید، آن زمان بزرگانی مانند آیت‌الله طوسی، شهید هاشمی نژاد و مقام معظم رهبری، رهبری انقلاب خراسان را به عهده داشتند و در رأس آنها مقام رهبری بود که زیر نظر ایشان کمیته‌ها تشکیل شد و بنده در این کمیته‌ها فعال بودم.

بر اساس تازه ترین امار بانک مرکزی هم ضریب جینی در سال ۸۷ به ۰/۳۸۵۹ کاهش یافته است. لازم به ذکر است که که ضریب جینی بین صفر و یک تعریف شده است و هر چه این عدد به صفر نزدیکتر باشد نشان از عدالت در توزیع دارد.

شاخص دیگر در بحث رفاه نرخ تورم است که اثر مستقیم بر قدرت خرید مردم دارد. با بررسی اجمالی نرخ تورم در سالهای پس از پیروزی انقلاب و مقایسه آن با قبل از انقلاب بهبود این شاخص را در مییابیم. در حالی که نرخ تورم از ۹ درصد در سال ۵۱ به ۱۹ درصد در سال۵۵ و ۲۷ درصد در سال ۵۶ افزایش یافت که در سالهای ۵۷ و ۵۸ پس از پیروزی انقلاب اسلامی به ۸ و ۱۱ درصد کاهش یافت. هر چند جنگ تحمیلی و اوضاع سختی که دشمنان در این سالها بر ملت ما تحمیل کرده بودند موجب شد که متوسط تورم ۱۹ درصدی را در سالهای جنگ تحمیلی تجربه کنیم ولی به مرور زمان طی سالهای بعد شاهد افت تورم بودیم به طوری که متوسط تورم در ده سال اخیر زیر ۱۵ درصد بوده و در تازه ترین آمار بانک مرکزی هم تورم ۱۳ درصدی اعلام شده است.

شاخص توسعه انسانی یکی دیگر از شاخصهای مهم رفاه و توسعه یافتگی است که هر سال توسط سازمان ملل متحد اعلام می شود و جمهوری اسلامی ایران در تازه ترین گزارش این سازمان ک مربوط به سال ۲۰۰۹ میلادی است، نمره ۰/۷۸۲ را از یک کسب کرد و بین ۱۸۲ کشور دنیا در رتبه ۸۸ قرار گرفت. این در حالی است که شاخص توسعه انسانی ایران در سال ۱۹۷۹ که همزمان با پیروزی انقلاب اسلامی است ۰/۵۷ از یک بوده و رتبه ایران نیز ۱۱۰ بوده است که بیانگر رشد بیش از ۲۱ درصدی توسعه یافتگی ایران است و رتبه جهانی ما نیز طی این مدت بیش از ۲۲ پله ارتقا داشته است. شاخص توسعه انسانی بر اساس سه شاخص اصلی امید به زندگی، سرانه تولید ناخالص داخلی و وضعیت بهداشت و آموزش برآورده می شود.

در بحث برخورداری از امکانات رفاهی هم هر چند دسترسی به برخی امارها مشکل بوده است و آمار مربوط به دهه اول انقلاب در دسترس نیست، به طور مختصر می توان به برخی آمار اشاره کرد که به عنوان مثال درصد مردمی که در سال ۱۳۳۰ از خودروی شخصی استفاده می کردند ۱۷/۱ درصد بود که این رقم در سال گذشته به ۳۵/۴ درصد افزایش یافت که البته رشد جمعی کشور طی این سالها نیز باید مورد توجه قرار گیرد. برخورداری از کامپیوتر شخصی که از سال ۷۶ در کشور مد شده بود از ۱/۶ درصد در این سال به ۳۹/۱ درصد در سال گذشته

افزایش یافت که رشد قابل توجهی را نشان می دهد و البته همه این رشد طی ده سال اتفاق افتاده است. برخورداری خانوارها از ویدئو از ۵ درصد در سال ۷۱ به ۵۸ درصد در سال گذشته رسید و در حالی که در سال ۷۱ تنها ۲۳ درصد مردم ما از فریزر در خانه های خود برخوردار بودند این رقم در حال حاضر به بیش از ۶۷ درصد افزایش یافته است. درصد برخورداری مردم ما از جاروبرقی و ماشین لباسشویی از ۳۹ و ۴۹ درصد در سال ۷۱ به ترتیب به ۸۸ و ۷۶ درصد در سال گذشته رسید. و آخر اینکه برخورداری از تلفن همراه از ۵ درصد در سال ۸۰ به ۸۱ درصد در سال گذشته افزایش یافت و انواع امکانات و وسایل زندگی لوکسی که البته کمتر کسی در سالهای قبل از پیروزی انقلاب فکر دراختیار داشتن این امکانات را باور می کرد ولی به لطف انقلاب و تلاش و کوشش همه دستگاههای نظام جمهوری اسلامی رفاه نسبی در بین مردم ما وجود دارد، هر چند با وضعیت مطلوب فاصله زیادی داریم، ولی فراموش نکنیم که همه این امکانات به برکت خون شهزادان انقلاب و جنگ تحمیلی حاصل شد و مبادا تک بخوریم و نمکدان بشکنیم.

روی خط خاطره

آیت الله خلخالی:

اینجانب پس از دریافت حکم به محاکمه مجرمین درجه یک پرداختم. اولین کسانی که در دادگاه محاکمه و به جزای عمل خود رسیدند، عبارت بودند از نعمت‌الله نصیری رئیس سازمان ساواک و خسرو داد، فرمانده هوانیروز، ناجی، فرماندار نظامی اصفهان و رحیمی، فرماندار نظامی تهران و رئیس شهربانی کل کشور. این چهار نفر در شب ۲۴ بهمن‌ماه۱۳۵۷ در مدرسه رفاه اعدام شدند و حکم اعدام آنها را اینجانب صادر کردم. در آن شب من تعداد ۲۴ نفر را محکوم کرده بودم که به علت دخالت‌ها، فقط دستور اعدام چهار نفر یاد شده را صادر کردم. آنها در پشت‌بام مدرسه رفاه اعدام شدند و این اولین اعدام ما بود. البته من با خون دل، سرانجام توانستم همان ۲۴ نفر را به تدریج اعدام کنم.

افرادی که در دادگاه‌های انقلاب با حکم اینجانب اعدام شدند از مهره‌های اصلی دستگاه و نظام شاهنشاهی بودند و من هیچ‌گونه رحمی به آنها نکردم، زیرا «ترحم بر پلنگ تیزدندان، ستم کاری بود بر گوسفندان».من رنج حرمان ملت ایران را که به دست همین سفاکان بر آنها تحمیل شده بود، دیده بودم.